

Kennismaking

Het is vandaag donderdag 6 april, wanneer ik in Mierlo-Hout de straat inrij waar onze pelgrim woont waarmee ik figuurlijk op pad ga. Het miezert buiten, maar binnen zitten we gezellig aan de ronde eettafel. Mijn gastheer is Lambert de Haas, 81 jaar jong en nog lang niet klaar met lopen zoals later zal blijken. In de woonkamer hangen diverse schilderijen en tekeningen aan de muur, die door Lambert zelf zijn gemaakt. Hij is een begenadigd tekenaar/graficus, waarvoor hij in totaal 8 jaar studeerde aan de Academie voor Schone Kunsten. Voorheen maakte hij veel werk als schilderwerk op doek, tegenwoordig gebruikt hij vaker pen en penseel. Zijn tochten zijn vaak onderwerp of inspiratie en hij weet dat op een treffende manier weer te geven

Lambert is van oorsprong textieltechnicus en heeft op diverse plekken gewerkt in Helmond, hij bekwaamde zich verder in zijn vak en werd van lieverlee gevraagd voor meer ingewikkeldere klussen.

Zodoende belandde hij ook in Zuid Afrika, waar hij afdelingschef was bij Mooi River Textiles.

Hij is daar zo'n 12 jaar gebleven, waarna hij weer terugkeerde naar de regio Helmond.

Voortraject

Terug in de regio werkte Lambert opnieuw zo'n 10 jaar bij het Museum in Helmond als vrijwilliger. Daarnaast wandelde hij graag en veel met zijn wandelmaat Frans Verbunt. Deze Frans kwam op een gegeven moment, in 2011, Lambert was toen 69 jaar, met het idee om naar Santiago de Compostella te lopen. En dat leek Lambert ook wel wat.

Zijn tochten

Frans startte al eerder van huis uit en Lambert zou zich later bij hem voegen. Helaas sloeg het noodlot bij Frans toe en moest hij voortijdig al in Namen stoppen. Na het herstel van Frans starten zij hun camino in Saint-Palais, ongeveer twee etappes voor Saint-Jean -Pied-de-Port, en voltooiden samen hun eerste camino naar Santiago en Finistère en Muxia.

En hierna volgden nog vele andere camino's, sommige ook met Frans. In 2012 de Portugues, 2013 de Primitivo, 2014 de Norte.

In 2015 liep Lambert met zijn kleinzoon Michael eerst de Camino de la Costa, van Oviedo naar Santiago, Muxia en Finistere. Later dat jaar liep hij van huis uit naar Vezelay, waarbij Frans in Namen aansloot, stopte daar, om het jaar daarna deze route via Oviedo af te maken. In 2017 een korte camino Anglais om het afstandscertificaat te kunnen ophalen van de vorige camino.

In 2019 startte Lambert in Canterbury (Engeland) bij de kathedraal aldaar, om de oorspronkelijke Via Francigena te lopen naar Rome. Via Engeland, door Noord Frankrijk, Zwitserland naar Italië. Daar voorbij de Po-vlakte, in Pavia, is Lambert gestopt, omdat hij thuis nodig was als mantelzorger. Achteraf zegt Lambert dat dit eigenlijk wel de mooiste camino was tot nu toe. Hij ervaarde veel behulpzaamheid onderweg, juist ook omdat er op veel trajecten op die camino weinig overnachtingsmogelijkheden zijn speciaal voor pelgrims.

Pech

Na terugkomst uit Italië wilde hij nog de Nijmeegse Vierdaagse lopen. Het liep helaas allemaal anders voor hem dit keer. Na de derde dag lopen liet hij zijn voeten nakijken die tot verbazing en schrik van de 'blarenprikkers' er heel verontrustend uitzagen. Dokters erbij en meteen verwezen naar de huisarts de volgende dag, die op zijn beurt hem verwees naar het ziekenhuis alwaar hij meteen kon blijven.

Hij merkte zelf dat vanaf zijn voeten langzamerhand alles gevoelloos werd tot aan zijn middel. Er volgden veel onderzoeken en diverse diagnoses. Waarbij uiteindelijk kwam vast te staan dat hij een partiële dwarslaesie had en leed aan beenmergkanker, zg. de ziekte van Kahler. Inmiddels alweer vele kuren later is Lambert optimistisch voor de nabije toekomst.

Het Plan

Lambert heeft een fantastisch plan opgepakt. Zijn passie voor het camino-lopen is natuurlijk niet onopgemerkt gebleven binnen zijn familie. Het 'virus' greep binnen de familie om zich heen, en zie daar: deze maand hoopt hij op stap te gaan met zes van zijn zeven kleinkinderen, leeftijd 19 – 33 jaar, en samen lopen ze van Bolsena naar Rome. Voor zover mogelijk heeft hij de reis en alle slaapplekken al geregeld omdat slaapplek voor 7 personen daar misschien niet altijd te vinden is. Een unieke beleving voor hem en de kleinkinderen, geweldig om te doen!

Pelgrimsgevoel

Lambert vertelt dat hij vooraf aan het lopen van een camino geen speciale verwachtingen heeft. Hij geniet van het lopen, stelt zich open voor wat op hem afkomt. En het mooiste is altijd weer het thuiskomen. Onderweg maakte ook Lambert diverse 'pelgrimswonderen' mee. Zoals die keer dat het al dagen regende en hij nog graag de route van Finistère naar Muxia wilde lopen, maar dan graag droog! Vlak voor het vertrek keek hij omhoog en vroeg zijn overleden broer (heette ook Jacobus) om aan die andere Jacobus te vragen of het eindelijk eens droog zou kunnen zijn. En jawel tegen alle weersverwachtingen in stopte de regen en kon Lambert eindelijk een laatste droge etappe naar Muxia lopen.

Op de Camino del Norte verbleef Lambert in de spirituele herberg te Guemes van padre Ernesto. Terwijl hij s 'avonds buiten stond te kijken naar de sterren, zag hij plots een man in het donker ook naar boven kijken, terwijl de tranen over zijn wangen liepen. Lambert liep naar hem toe en vroeg wat er aan de hand was. De voor hem totaal onbekende man vertelde toen, dat op deze dag, precies vijf jaar geleden, zijn 2-jaar oude dochtertje was overleden en dat ze voor hem nu een sterretje aan de hemel was. Pelgrims vertellen onderweg veel aan elkaar.

Tot slot

Zo als al eerder gememoreerd gaat Lambert op pad met een open mind, weinig specifieke verwachtingen. Hij zegt daarover: "ik loop gewoon aan en dan kom ik vanzelf bij het einde. Ik sta open voor alles wat ik tegenkom. Aanvaard wat er gebeurt onderweg."

En met deze wijze woorden hebben we het interview beëindigd. Lambert, hartelijk dank voor de gastvrije ontvangst en fijn dat we een stukje met jou op pad mochten.

